

lighed for inddrivelse ved forsinket betaling af bidrag og rente m.v. heraf.

Efter forslaget til § 57 A, stk. 7, overlader bestyrelsen administrationen af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring til Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP). Det er forudsætning for en effektiv udnyttelse af de beregnings- og opkrævningsrutiner, der allerede findes i ATP, at der etableres en opkrævning af arbejdsgivernes bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, der i videst muligt omfang er baseret på de principper, der er gældende for bidragsopkrævningen til ATP.

Det foreslås derfor, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om betalingen, herunder om frist for betalingen. Der foreslås endvidere indsat en bestemmelse, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring har adgang til at give henstand med betalingen samt til at eftergive bidrag, renter og et eventuelt ekspeditionsgebyr ved forsinket betaling, når særlige omstændigheder taler for det, for eksempel når gældens størrelse ikke står i rimeligt forhold til omkostningerne ved beløbets inddrivelse, eller når det i konkrete tilfælde, for eksempel af sociale årsager, skønnes rimeligt at opgive en fordring eller give udsættelse med betaling af denne.

Under hensyn til muligheden for at give henstand og eftergive bidrag og renter foreslås det, at morarentebestemmelsen gøres obligatorisk, således at bidraget ved manglende rettidig betaling forrentes efter renteloven fra det af bestyrelsen fastsatte forfaldstidspunkt.

Den foreslåede opkrævning vil rent praktisk ske ved, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring sender arbejdsgiverne en opkrævning, hvor den enkelte arbejdsgivers bidrag er beregnet i forvejen på grundlag af arbejdsgiverens tilhørsforhold til en branche, arbejdsgiverens beregnede antal fuldtidsansatte og de forventede udgifter vedrørende den pågældende arbejdsgiver, jf. forslaget til § 53, stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring har på den baggrund et detaljeret kendskab til beregningsgrundlaget, og kan derfor tage stilling til eventuelle indvendinger imod bidraget fra arbejdsgiverne, hvorimod det vil være administrativt uhensigtsmæssigt og omkostningskrævende, hvis restancesagerne skal overgives til en instans, der ikke umiddelbart har samme viden om det konkrete beregningsgrundlag. Det foreslås derfor, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring selv forestår restanceinddrivelsen ved manglende bidragsbetaling, og at der til brug herfor tillægges Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring udpantningsret for bidrag, renter og ekspeditionsgebyr. Restanceinddrivelsen vil derved i meget høj grad

kunne foretages ved anvendelse af de administrative rutiner og den mangeårige opkrævnings erfaring, der allerede findes i ATP.

Endelig foreslås indsat en 5 årig forældelsesregel for krav, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

Forslaget i § 52 svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i forslagens § 47.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring betaler udgifterne til erstatning og godtgørelse m.v., i de sager, hvor arbejdsgiveren ikke har betalt bidrag.

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring de udbetalte beløb, og at arbejdsgiveren kan fritages for betaling, når der har foreligget undskyldende omstændigheder. Det foreslås, at det bliver Arbejdsskadestyrelsen, der træffer afgørelse om eventuel fritagelse. På denne måde sikres en ensartet praksis for alle typer af arbejdsskader, idet det efter forslagens § 47 er Arbejdsskadestyrelsen, der træffer disse afgørelser for så vidt angår ulykkestilfælde og skadelige påvirkninger.

Arbejdsskadestyrelsens hidtidige praksis for eftergivelse og fritagelse efter gældende lovs § 47 vil finde tilsvarende anvendelse i disse tilfælde, jf. bemærkningerne til forslaget til ny affattelse af § 47.

Det foreslås i stk. 6, at overlade inddrivelsen af refusionskrav til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring og at give institutionen udpantningsret for disse krav.

Fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring

Det foreslås i forslaget til § 53, at de hidtil sikringspligtige arbejdsgivere også i fremtiden skal afholde udgifterne til erstatninger m.v. i forbindelse med erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader.

Ved de sikringspligtige arbejdsgivere forstås de arbejdsgivere, der har antaget arbejdskraft som angivet i lovens § 1.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring skal beregne den enkelte arbejdsgivers bidrag til sikringsordningen ud fra arbejdsgiverens tilhørsforhold til en branchegruppe, antal ansatte hos arbejdsgiveren og arbejdsgiverens risiko.

Det foreslås, at det sker på baggrund af en opgørelse over de samlede udgifter, der skal dækkes af sikringsordningen. Der henvises til afsnit 7.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger med hensyn til hvilke udgifter, der skal dækkes.

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring inddeler arbejdsgiverne i en række